

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Constantin Alerguș
Judecători – Liliana Catan, Iurie Diaconu, Dumitru Mardari și Iurie Bejenaru,
a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat
împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 17 decembrie 2013,
de către inculpații

Țîțari Ruslan Zaharia, născut la 30 octombrie 1975, originar și domiciliat în s. Copceac, r-nul Ștefan Vodă;

Țîțari Nicolae Cozma, născut la 13 mai 1988, originar și domiciliat în s. Copceac, r-nul Ștefan Vodă;

Mustafenco Grigore Gheorghe, născut la 07 decembrie 1966, originar și domiciliat în s. Copceac, r-nul Ștefan Vodă;

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță : -23.07.2012 - 20.08.2012;

- instanța de apel: -31.10.2012 - 19.12.2012;

-21.05.2013 – 15.01.2014

- instanța de recurs:

-22.02.2013 - 30.04.2013;

-18.03.2014 - 24.06.2014.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ștefan Vodă din 20 august 2012, a fost încetat procesul penal în privința lui Mustafenco Grigore, Țîțari Ruslan și Țîțari Nicolae în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal din motiv că fapta comisă de către aceștia constituie contravenție administrativă prevăzută de art. 354 Cod contravențional, fiindu-le stabilită pedeapsa cu amendă în folosul statului în mărime de 25 unități convenționale pentru fiecare - câte 500 lei.

Mustafenco Grigore a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, de către organul de urmărire penală, i-a fost înaintată învinuirea lui Mustafenco G., Țîțari R. și Țîțari

N. pentru faptul că la 10.06.2012, aproximativ la orele 20⁰⁰, aflându-se în apropierea iazului amplasat la hotarul dintre Republica Moldova și Ucraina, pe teritoriul s. Copceac, r-nul Ștefan Vodă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în prezența mai multor persoane care se odihneau pe malul iazului, fără careva motive, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, i-au aplicat lui Belotcaci Nicolae multiple lovituri cu pumnii pe diferite părți ale corpului, cauzându-i astfel dureri fizice.

2.1. În fapt, instanța de fond a constatat, că Mustafenco G. la 10.06.2012, aproximativ orele 20⁰⁰, aflându-se în apropierea iazului amplasat la hotarul dintre Republica Moldova și Ucraina, pe teritoriul s. Copceac, r-nul Ștefan Vodă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timpul comiterii acțiunilor huliganice, cu piciorul, a dorit să-i aplice o lovitură în regiunea capului lui Belotcaci Nicolae, care se afla culcat pe iarbă, însă ultimul, cu scopul de a se apăra, cu brațele a blocat lovitura acestuia, în rezultat i s-a cauzat, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 058/D din 20.06.2012, vătămări corporale medii.

3. Procurorul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Mustafenco Grigore să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată să-i fie suspendată condiționat pe un termen de 4 ani.

Țîntari Ruslan și Țîntari Nicolae să fie condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani și 6 luni închisoare fiecare, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată fiindu-le suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

În susținerea apelului acuzatorul de stat a invocat că:

- instanța de fond greșit a ajuns la concluzia, că incidentele nu au avut loc într-un loc public, în prezența mai multor persoane, nefiind încălcată grosolan ordinea publică, nefiind stabilită vădita lipsă de respect față de societate, deoarece incidentele au avut loc în câmp;

- la stabilirea pedepsei inculpatului Mustafenco G. în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pedeapsa aplicată nu a fost individualizată corect, stabilindu-i-se acestuia o pedeapsă mai blândă decât cea solicitată, neținându-se cont de faptul că a comis o infracțiune în stare de ebrietate alcoolică;

- poziția instanței de fond referitor la încetarea procesului penal din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și recunoașterea acestora culpabili de comiterea contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, poartă un caracter contradictoriu, or negînd faptul că incidentele au avut loc într-un loc public, se recunoaște vinovăția pe art. 354 Cod contravențional, care ca și art. 287 Cod penal prevede elementul „*loc public*”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 19 decembrie 2012 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a conchis, că instanța de fond a cercetat amplu baza probantă în prezenta cauză și justificat a ajuns la concluzia de încetare a procesului penal intentat în privința lui Mustafenco Grigore, Țîntari Ruslan și Țîntari Nicolae în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpaților constituie elementele contravenției administrative prevăzute de art. 354 Cod contravențional.

Referitor la condamnarea inculpatului Mustafenco G. în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a indicat, că instanța de fond just a stabilit, că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără a fi izolat de societate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

5. Procurorul a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

Recurentul, invocînd ca temei de declarare a recursului prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală a menționat, că instanța de apel, contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală a pus la baza deciziei sale doar declarațiile inculpaților Mustafenco G., Țîntari N. și Țîntari R., fără a aprecia celelalte probe ale acuzării, precum declarațiile părții vătămate Belotcaci Nicolae, care a confirmat faptul aplicării violenței în privința sa de către toți trei inculpați; declarațiile martorilor Țîntari Ion, Țîntari Ana, care au relatat, că conflictul s-a iscat între partea vătămată și Mustafenco G., ulterior atît ultimul, cît și Țîntari N., Țîntari R au început a-l maltrata.

La fel, recurentul a mai menționat că ambele instanțe de judecată la încadrarea juridică a acțiunilor lui Mustafenco G., Țîntari N., Țîntari R. greșit au constatat, că fapta nu s-a produs într-un loc public, deoarece atît art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cît și art. 354 Cod contravențional, prevede elementul „loc public”.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30 aprilie 2013, a fost admis recursul procurorului, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceiași instanță de apel în alt complet de judecată.

La adoptarea soluției date, instanța de recurs a constatat următoarele:

Instanțele de judecată motivează că faptele de violență aplicate față de Belotcaci Nicolae nu s-au petrecut în loc public, iar pe de altă parte, califică acțiunile lui Mustafenco G., Țîntari R. și Țîntari N. în baza art. 354 Cod contravențional, incriminîndu-le săvîrșirea unei fapte în „locuri publice” conform dispoziției articolului care prevede răspundere pentru „huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice”.

Astfel, instanțele interpretează contradictoriu noțiunea de „loc public” prin prisma art. 131 Cod penal, noțiune pe care eronat au tratat-o și au aplicat-o la pronunțarea hotărîrilor. În cele din urmă, acțiunile huliganice au fost comise în prezența a cel puțin 3 persoane, prin ce se întrunește condiția specificată în art. 131 lit. b) Cod penal. Cu atît mai mult, acțiunile ilegale au fost săvîrșite în prezența unui minor, iar conform declarațiilor martorului Țîntari Ana „copilul a început a plînge vîzînd cele petrecute” (f.d.28-29).

La constatarea prezenței relațiilor ostile și lipsei motivului huliganic, instanța de apel nu a dat răspuns la argumentul invocat de apelant privitor la aprecierea

declarațiilor părții vătămate Belotcaci N., ale martorilor Țîntari Ion, Țîntari Ana, care au declarat, că „Mustafenco G. l-a lovit cu piciorul pe Belotcaci N., începîndu-se între ei o bătaie, ulterior Țîntari Nicolae și, Țîntari Ruslan au aplicat lovituri părții vătămate”, fără a motiva respingerea sau admiterea lor.

Totodată instanța de apel nu a examinat obiectiv cauza și nu a verificat contradicțiile din declarațiile inculpaților, cum sunt: declarațiile bănuitului Țîntar Ruslan (f.d. 75), bănuitului Țîntari Nicolae (f.d. 76), unde ei au recunoscut aplicarea violenței față de partea vătămată – Belotcaci N.

Instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze și să aprecieze probele prezentate în cadrul procesului penal, în baza cărora să delimiteze infracțiunea huliganismului de contravenția prevăzută la art. 354 Cod contravențional, reieșind din practica unitară în acest domeniu, și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, motivînd totodată respingerea argumentelor apelantului în acest aspect.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 17 decembrie 2013 a fost admis apelul procurorului, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Mustafenco Grigore a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare; în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare; conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 2 luni închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal pedeapsa aplicată, suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Țîntari Ruslan și Țîntari Nicolae, au fost condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată le-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

7.1. La adoptarea soluției instanța de apel a constatat în fapt că, Mustafenco G., Țîntari R. și Țîntari N. la 10.06.2012, aproximativ la orele 20.00, aflîndu-se în apropierea iazului amplasat la hotarul între Republica Moldova și Ucraina, pe teritoriul satului Copceac, r-nul Ștefan Vodă, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în prezența mai multor persoane care se odihneau pe malul iazului, fără careva motive, din intenții huliganice, încălcînd grosolan ordinea publică și manifestînd o vădită lipsă de respect față de societate, exprimîndu-se cu cuvinte necenzurate, i-au aplicat lui Belotcaci Nicolae multiple lovituri cu pumnii pe diferite părți ale corpului, cauzîndu-i astfel dureri fizice.

Mustafenco Gr. la 10.06.2012, aproximativ la orele 20.00, aflîndu-se în apropierea iazului amplasat la hotarul între Republica Moldova și Ucraina, pe teritoriul satului Copceac, r-nul Ștefan Voda, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în timpul comiterii acțiunilor huliganice, a dorit să-i aplice o lovitură cu piciorul în regiunea capului lui Belotcaci Nicolae, care se afla culcat pe iarbă, însă ultimul cu scopul de a se apăra, cu brațele a blocat lovitura acestuia, în rezultat i s-a cauzat, conform raportului de expertiză medico-legală nr.058/D din 20.06.2012, vătămări corporale medii.

Astfel, colegiul penal constată incorectă concluzia instanței de fond cu privire la lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii de huliganism și prezența faptei de huliganism nu prea grav, prevăzute de art.354 Cod contravențional.

Colegiul reține, că actul de huliganism a fost comis pe malul iazului în prezența persoanelor ce se odihneau acolo și menționează caracterul contradictoriu al soluției instanței de fond și anume: pe deoparte, instanța de fond motivează că faptele de violență aplicate față de Belotcaci Nicolae nu s-au petrecut în locul public, iar pe de altă parte, califică acțiunile inculpaților în baza art. 354 Cod contravențional, incriminându-le săvârșirea unei fapte în locuri publice conform dispoziției articolului care prevede răspundere pentru huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare, ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.

Astfel, instanța de fond a interpretat contradictoriu noțiunea de loc public prin prisma art. 131 Cod penal, noțiune pe care eronat a tratat-o și a aplicat-o la pronunțarea hotărârii.

Așadar, acțiunile huliganice au fost comise în prezența a cel puțin 3 persoane, prin ce se întrunește condiția specificată la art.131 lit. b) Cod penal. Mai mult ca atât, urmează a ține cont de faptul, că acțiunile ilegale au fost săvârșite în prezența unui minor.

În confirmarea concluziilor instanța de apel a făcut referire la latura subiectivă a infracțiunii de huliganism care se caracterizează prin intenție directă. Motivele acestei infracțiuni sunt motive huliganice și deși nu este indicat în textul legii penale ca semn obligatoriu al laturii subiective a huliganismului, decurge din însăși esența acestei infracțiuni. Una din condițiile necesare pentru aplicarea răspunderii conform art.287 Cod penal este ca inițiator al încăierării sau al certii să nu fie victima, dar făptuitorul, făptuitorul să provoace conflictul pentru a se răfui cu victima, or, instanța de fond nu a apreciat corespunzător declarațiile părții vătămate Belotcaci N., ale martorilor Țîntari Ion și Țîntari Ana, care au declarat ca Mustafenco G. 1-a lovit cu piciorul pe Belotcaci N. începându-se între ei o bătaie, ulterior Țîntari Nicolae și Țîntari Ruslan au aplicat lovituri părții vătămate.

7.2. Cu referire la individualizarea pedepsei lui Mustafenco Gr. pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 ore, instanța de apel a indicat, că instanța de fond nu a luat în calcul circumstanțele care atenuază și agravează răspunderea penală a inculpatului. Astfel circumstanțe care i-ar atenua vinovăția nu sunt, dimpotrivă este prezentă circumstanța agravantă prevăzută de art.77 Cod penal - săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate.

8. Inculpații au contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În susținerea cerințelor sale, recurenții în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, au invocat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, menționând că instanța de apel eronat a casat sentința și la rejudecarea cauzei nu a luat în considerație raportul de expertiză medico-legală nr. 048 D din 20.06.2012, care dovedește nevinovăția inculpaților Țîntari R. și Țîntari N., or, declarațiile părții vătămate și a martorului Țîntari I. urmau a fi apreciate critic.

Tot aici, recurenții au menționat că Țîntari R. și Țîntari N., nu au avut intenții huliganice, dar au acționat în scop de aplanare a conflictului. Referitor la vinovăția inculpatului Mustafenco G., recurenții au invocat că aceasta nu a fost dovedită pe parcursul examinării cauzei, deoarece între inculpat și partea vătămată, anterior a avut loc un conflict, fapt confirmat de inculpat, martori și chiar de partea vătămată.

În acest sens, recurenții au invocat că chiar martorul Țîntari A. a declarat că motivul conflictului a servit actele de arendă a iazului, pe care inculpatul le cerea părții vătămate, mai mult, contractul de arendă a iazului încheiat între Primăria s. Copceac și partea vătămată este ilegal, deoarece nu se află la balanța Primăriei.

Inculpații în recursul său, au supus criticii și acțiunile organului de urmărire penală, și anume au invocat încălcarea art. 282, 248-249 Cod de procedură penală, referindu-se la următoarele momente: ordonanța de punere sub învinuire a fost emisă la 06.07.2012 iar a fost adusă la cunoștință inculpatului abia la 13.07.2012; procurorul efectuând corectare în actul de învinuire, nu a confirmat-o de toți cei care l-au semnat, prin urmare aceste încălcări atrag nulitatea actului de învinuire.

La individualizarea pedepsei inculpatului Mustafenco G., recurenții au menționat că, pedeapsa sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității a fost corect aplicată de instanța de fond inculpatului, aceasta fiind chiar și executată.

9. Judecînd recursul ordinar și verificînd legalitatea hotărîrii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

9.1. Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Aceste temeuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

Instanța de recurs, menționează că din textul recursului declarat rezultă, că recurenții în mod decisiv își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, pe cînd motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de aceștia nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate, ca fiind ilegală.

În atare situație, se apreciază că recursul nominalizat nu conține argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată – cerințe stipulate în art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Deci, criticele formulate de recurenți, enunțate la **pct. 8** al prezentei decizii, prin care se susține că inculpații nu se fac vinovați de săvîrșirea infracțiunii imputate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, - acestea au format obiect de discuție la

judicarea cauzei în instanța de apel și, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 8 - 8.1**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul înaintat în cauză este neîntemeiat.

Astfel, instanța de apel, la baza hotărîrii de condamnare a inculpaților Mustafenco Grigore, Țîntari Ruslan și Țîntari Nicolae, a ținut cont de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, a luat în considerație declarațiile inculpaților Mustafenco Grigore, Țîntari Ruslan și Țîntari Nicolae, părții vătămate Belotcaci Nicolae, martorilor, inclusiv raportul de expertiză medico-legală nr. 048 D din 20.06.2012.

9.2. Colegiul penal lărgit consideră neîntemeiat argumentul recurenților în ce privește încălcarea de către organul de urmărire penală a Legislației procesual penale enunțate la **pct. 9.** a prezentei decizii.

În acest context, se invocă că nici recurenții, nici avocații în numele acestora, nu au contestat la faza urmăririi penale ordonanța de punere sub învinuire din 06.07.2012 (*f.d. 98*), în sensul încălcării prevederilor art. 282 Cod de procedură penală, dar invocă aceste motive abia la etapa recursului ordinar, prin urmare se prezumă că inculpații și apărătorii săi au fost de acord cu situația procedurală creată la faza de urmărire penală, și reieșind din prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, au pierdut dreptul să conteste aceste circumstanțe în instanțele de judecată.

9.3. Totodată, instanța de recurs, apreciază critic și argumentul recurenților referitor la pedeapsa aplicată inculpatului Mustafenco G., reiterînd în acest sens constatările instanței de apel și anume: „... *la stabilirea pedepsei lui Mustafenco Grigore pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 ore, instanța de fond nu a luat în calcul circumstanțele care atenuază și agravează răspunderea penală a inculpatului. Astfel circumstanțe care i-ar atenua vinovăția nu sunt, dimpotrivă este prezentă circumstanța prevăzută de art.77 Cod penal, care agravează răspunderea penală și anume săvîrșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate.*”

În acest context, instanța de apel corect a ținut cont de gradul prejudiciabil al faptei comise, de personalitatea celui vinovat, de motivele ce au determinat să comită infracțiunea, rolul inculpatului la comiterea infracțiunii, de circumstanțele atenuante și agravante, stabilind inculpatului Mustafenco G. în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, o pedeapsă echitabilă de 2 ani.

Colegiul penal lărgit, cu referire la argumentul invocat, precum că pedeapsa de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității a fost deja executată de către inculpatul Mustafenco G. menționează, că în dispozitivul instanței de apel se indică că „...*în termenul executării pedepsei lui Mustafenco G. se include pedeapsa executată sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității stabilită prin sentința Judecătoriai Ștefan Vodă din 20.08.2012*”.

Potrivit prevederilor art. 87 alin. (1) Cod penal, *la cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracțiuni sau al unui cumul de sentințe, unei zile de închisoare îi corespund 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.*

În speță, 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității constituie 75 de zile arest preventiv, adică 2 luni și 15 zile. Astfel, cumularea parțială conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, a fost efectuată legal de către instanța de apel, fiind deja și executată vis-a-vis de art. 152 alin. (1) Cod penal. Faptul că instanța de apel nu a indicat detaliat în dispozitivul deciziei că pedeapsa anume în această parte a fost execută, nu constituie în sine o eroare de drept și nu poate duce la casarea soluției instanței de apel, ea fiind una legală și întemeiată.

În baza celor constatate, Colegiul penal lărgit, conchide că instanța de apel a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, astfel recursul ordinar declarat de inculpați urmează a fi respins, ca inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 17 decembrie 2013, de către inculpații Țîntari Ruslan Zaharia, Țîntari Nicolae Cozma, Mustafenco Grigore Gheorghe în propria cauză penală, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 15 iulie 2014.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru